

In elke editie van ons magazine stellen we deze vraag aan een collega binnen of buiten onze organisatie. Deze keer Agnes van Liere, kleuterjuf van de Stamperiuschool in Wilhelminadorp, aan het woord.

TEKST: ELISAH WALBURG
FOTOGRAFIE: BART VAN VLIET

‘Juf, wat wil jij later worden?’

Volgend jaar werkt Agnes 40 jaar in het onderwijs. “Al heel jong wist ik dat ik juf wilde worden. Toen ik 5 jaar was, kwam ik voor het eerst op school. Het lokaal had een speciaal geurtje. Het rook naar de plakselspullen die op tafel stonden in een blok met een kwastje en een schaar. Het raakte me en het heeft me nooit losgelaten.”

Thematisch werken

“In die 40 jaar heb ik al veel ontwikkelingen in het onderwijs meegemaakt. Ik ben begonnen in de onderbouw. Dat heeft altijd mijn belangstelling gehad. Ik vond het heerlijk om creatief bezig te zijn. Ik heb ook voor groep 6, 7 en 8 gestaan. Dat was werkelijk totaal anders. Mijn hart ligt toch echt bij de onderbouw. Het thematisch werken vind ik geweldig. Vroeger bedacht je zelf een thema, meestal rondom de seizoenen of rondom een prentenboek. We werken nu nog steeds thematisch, maar wel iets anders. Je bereidt samen met collega’s een thema voor dat voor de hele school is, maar je laat de kinderen meedenken. Dat is zo mooi aan deze tijd. Dat was vroeger helemaal niet zo.”

Van juf naar coach

“De kinderen komen de school binnen op heel veel verschillende niveaus. De één kent al tien letters, de ander heeft nog nooit van een letter gehoord. Dat verschil maakt het leuk. Vroeger was je echt de juf. Nu ben je ook meer coach: kinderen op weg helpen en stimuleren. Kinderen hebben zelf ook ideeën. We hadden laatst het thema ‘een huis bouwen’. Hoe ga je dan je speelhoek inrichten? Het werd een architectenkantoor. Daar kun je zelf je huis gaan tekenen.

Een van de kinderen zei: ‘Juf, daar hoort ook een stropdas bij. Die mevrouwen en meneren die daar werken, hebben toch een stropdas om?!’ Dus hup, stropdassen in die hoek erbij. Dat maakt het zo leuk! Doordat kinderen nu mogen meedenken en helpen, zie je veel meer betrokkenheid. Dat heeft mijn kijk op het onderwijs wel veranderd. Jonge kinderen zijn gewoon heerlijk spontaan en open. Laatst vroeg iemand uit de klas: ‘Juf, wat wil jij later worden?’ Dat zijn gewoon grappige dingen.”